
Noty o autorach

Aspekty Muzyki 2, 207-211

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Barbara Bogunia — absolwentka filologii angielskiej na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie oraz studentka roku dyplomowego na kierunku Teoria Muzyki Akademii Muzycznej w Krakowie pod opieką prof. dra hab. Mieczysława Tomaszewskiego. Zajmuje się nową muzyką amerykańską, zwłaszcza twórczością George’a Crumba, a także Johna Cage’a oraz problematyką związków słowno-muzycznych i intertekstualności. W obszarze jej interdyscyplinarnych zainteresowań znajdują się również kognitywizm, performatyka i liberatura.

Anna Chęćka-Gotkowicz — doktor, adiunkt w Zakładzie Estetyki i Filozofii Sztuki Uniwersytetu Gdańskiego (Instytut Filozofii, Socjologii i Dziennikarstwa, Wydział Nauk Społecznych). Jest także pianistką, absolwentką Akademii Muzycznej w Gdańsku (dyplom z wyróżnieniem w 1998 r.). Prowadzi klasę fortepianu w Państwowej Szkole Muzycznej II stopnia w Gdańsku. Zajmuje się estetyką muzyczną, filozofią sztuki oraz związkami między literaturą i muzyką. W 2008 r. ukazała się jej książka *Dysonanse krytyki. O ocenie wykonania dzieła muzycznego* (wyd. słowo/obraz terytoria). Publikowała m.in. w „Estetyce i Krytyce”, „Sztuce i Filozofii”, „Ruchu Muzycznym”, w zeszytach „Punkt po Punkcie” (tom *Dusza* ukazał się wraz z płytą CD z muzyką fortepianową w jej wykonaniu). Obecnie zajmuje się twórczością francuskiego pisarza Pascala Quignarda i pracuje nad książką dotyczącą doświadczenia muzyki.

Marta Dziewanowska-Pachowska — doktorantka w specjalności Teoria Muzyki na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie. Magister sztuki (Wydział Dyrygentury Chóralnej, Edukacji Muzycznej, Muzyki Kościelnej, Rytmiki i Tańca Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina, specjalność: Dyrygentura Chóralna) oraz kulturoznawstwa (Instytut Badań Interdyscyplinarnych „Artes Liberales” Uniwersytetu Warszawskiego, specjalność: Cywilizacja Śródziemnomorska). Jej zainteresowania naukowe koncentrują się wokół współczesnej sztuki dźwiękowej i multimedialnej.

Alicja Kozłowska-Lewna — dr hab., absolwentka Wydziału Teorii i Kompozycji Wyższej Szkoły Muzycznej w Gdańsku. Obecnie pracownik naukowy tej uczelni. Dziekan Wydziału Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki w latach 1993–1999 oraz 2005–2012. Doktorat z zakresu teorii muzyki na podstawie pracy *Polska sonata fortepianowa w latach 1845–1910* zrealizowany pod kierunkiem prof. dra hab. Marka Podhajskiego w Akademii Muzycznej w Warszawie. Habilitacja z pedagogiki na Wydziale Studiów Edukacyjnych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu na podstawie pracy *Innowacyjna strategia kształcenia słuchu muzycznego u dzieci w wieku wczesnoszkolnym*. Autorka dwóch książek oraz blisko 40 publikacji. Zainteresowania naukowe: polska muzyka fortepianowa drugiej połowy XIX wieku, metodyka kształcenia słuchu muzycznego, wczesna edukacja muzyczna.

Alina Mądry — dr muzykologii, adiunkt w Katedrze Muzykologii UAM w Poznaniu i w Muzeum Instrumentów Muzycznych — Oddział Muzeum Narodowego w Poznaniu. Jej zainteresowania badawcze koncentrują się głównie na historii i estetyce muzyki XVIII wieku, a szczególnie na historii muzyki polskiej tego czasu. Jest członkiem Komisji Muzykologicznej Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk i Zespołu Naukowo-Redakcyjnego Jasnogórskich Muzykaliów. Od roku 2010 współpracuje z centralą redakcji Répertoire International des Sources Musicales we Frankfurcie nad Menem. Praktycznym efektem jej badań jest wdrażanie odkrytych utworów ponownie do praktyki muzycznej. W tym celu założyła w roku 2009 Stowarzyszenie „Musica Patria”. Publikowała m.in. w „Poznańskich Studiach Polonistycznych”, półroczniku „Barok. Historia-Literatura-Sztuka” oraz „Bach 2000. Music between Virgin Forest and Knowledge Society”, „Musica Baltica”, „Interdisciplinary Studies in Musicology”. Jest autorką książki *Carl Philipp Emanuel Bach. Estetyka – Stylistyka – Dzieło*, za którą w 2005 r. otrzymała Nagrodę Związku Kompozytorów Polskich im. Ks.

Prof. Hieronima Feichta. Jest też autorką licznych komentarzy do płyt wydawanych w serii „Jasnogórska Muzyka Dawna — Musica Claromontana” oraz „Musica Sacromontana”, a także artykułów popularnonaukowych. Przygotowuje publikację pt. *Katalog tematyczny rękopisów i druków muzycznych kapeli farno-miejskiej w Poznaniu* oraz książkę w serii *Historia Muzyki Polskiej*, t. III, cz. 2: *Barok 1697–1795*. Uczestniczyła w ponad 30 konferencjach naukowych w Polsce i za granicą.

Bogumiła Mika — dr hab., adiunkt w Instytucie Muzyki, a od 2009 również prodziekan ds. Naukowo-Artystycznych Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Śląskiego w Cieszynie. Ukończyła Akademię Muzyczną im. Karola Szymanowskiego w Katowicach w zakresie teorii muzyki i kompozycji. W 1999 r. uzyskała stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie socjologii muzyki na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach, a w 2011 stopień doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie muzykologii na Uniwersytecie Jagiellońskim. Opublikowała trzy książki: *Krytyczny koneser czy naiwny konsument. Śląska publiczność muzyczna u końca XX wieku* (Katowice 2000), *Muzyka jako znak — w kontekście analizy paradygmatycznej* (Lublin 2007) oraz *Cytaty w muzyce polskiej XX wieku. Konteksty, fakty, interpretacje* (Kraków 2008). Jest również autorką ponad 40 artykułów poświęconych zagadnieniom muzyki współczesnej i społecznym aspektów muzyki. Swe referaty prezentowała podczas licznych konferencji i seminariów międzynarodowych, m.in. w USA (Yale; Notre-Dame, IN), we Francji (Paryż, Sorbona), w Anglii (Londyn, Canterbury), we Włoszech (Uniwersytet Tor Vergata, Rzym), w Finlandii (Helsinki, Imatra), w Niemczech (Hanower, Schwerte), jak i krajowych.

Przemysław Piekutowski — muzykolog, organista, pedagog. Jest absolwentem specjalności Muzykologia Teoretyczna i Stosowana Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, a od 2011 r. doktorantem na studiach doktoranckich w Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina. Autor artykułów publikowanych w „Musica Sacra Nova”, „Seminare”, „Muzyka21”, „The Warsaw Voice”.

Danuta Popinigis — muzykolog, doktor. Studia muzykologiczne na Uniwersytecie Warszawskim ukończyła w 1981 r., stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie muzykologii uzyskała na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego w 1994 r. na podstawie pracy *Muzyka Andrzeja*

Hakenbergera. Od 1980 r. pracuje w Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku. Prowadzi zajęcia z zakresu historii muzyki. Od 1997 r. kieruje Gdańskim Oddziałem Répertoire International des Sources Musicales. Zainteresowania naukowe koncentruje wokół kultury muzycznej dawnego Gdańska, okresu od XVI do XIX wieku oraz na historii carillonów i muzyce carillonowej.

Marek Szemiel — ur. w 1965 r., mgr. Ukończył studia w zakresie wychowania muzycznego w AM w Gdańsku (1992), a w 2009 r. — studia podyplomowe w zakresie teorii muzyki w UMFC w Warszawie. Pracuje jako nauczyciel teorii muzyki w PSM II st. w Płocku. Swe zainteresowania naukowe koncentruje wokół problematyki polskiej muzyki współczesnej i warsztatu kompozytorskiego ze szczególnym uwzględnieniem twórczości kompozytorów działających na Pomorzu. Przygotowuje dysertację doktorską na temat życia i twórczości Henryka Hubertusa Jabłońskiego.

Danuta Szlagowska — absolwentka studiów muzykologicznych i psychologicznych na Uniwersytecie Warszawskim, jest pracownikiem naukowo-dydaktycznym Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku oraz Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie. Swe zainteresowania naukowe koncentruje wokół problematyki związanej z muzyką baroku, zwłaszcza z kulturą muzyczną dawnego Gdańska. Jest autorką licznych artykułów, haseł encyklopedycznych oraz kilku książek (m.in. *Muzyka baroku*, Gdańsk 1998; *Repertuar muzyczny z siedemnastowiecznych rękopisów gdańskich*, Gdańsk 2005). Prowadzi wykłady i kursy metodyczne z zakresu historii i psychologii muzyki, interesuje się także możliwościami wykorzystania muzyki w procesie rozwoju psychoruchowego dzieci (jest współautorką książki Marty Bogdanowicz *Piosenki do rysowania czyli Metoda Dobrego Startu dla najmłodszych*).

Magdalena Walter-Mazur — adiunkt w Katedrze Muzykologii UAM w Poznaniu. Jej dotychczasowe publikacje związane są głównie z muzyką XVII w., w szczególności koncentrują się wokół relacji muzyki i słowa oraz związków muzyki z religią, duchowością i obyczajowością. Autorka opracowania i przekładu traktatu teoretycznomuzycznego Christopa Bernharda *Tractatus compositionis augmentatus* (Kraków 2004) oraz książki *Motet madrygałowy w protestanckich Niemczech I połowy XVII wieku* (Poznań 2004), za którą uzyskała Nagrodę im.

Ks. Prof. Hieronima Feichta. Obecnie prowadzi badania nad kulturą muzyczną polskich benedyktynek w XVII i XVIII wieku, w związku z tym spektrum jej zainteresowań rozszerzyło się także na zagadnienia źródłoznawcze oraz związane z *gender-studies*.